

Posamezna številka:

60 vinarjev.

TABOR izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 13. uri z danom naslednjega dne ter stane celotnega 120 k., polneine 60 k., četrtletno 30 k., mesečno 10 k. Inzerati po dogovoru. Pri večkratni objavi popust.

Naroc. so pri upravi "TABORA", MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

□ □ □ POŠTNINA PAVŠALIRANA □ □ □

TABOR

Posamezna številka:

60 vinarjev.

UREDNIK: O. so dajala v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon intern. št. 276. UPRAVA: so nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritličje, svojo. Telefon št. 24. Sila poštnoekvivalen račun št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne ozira. — Rokovani se ne vračajo.

Leto: I.

Maribor, sobota 13. septembra 1920.

Številka: 19.

Pričetek rusko-poljskih mirovni pogajani v Rigi.

Rusijo zastopa Čičerin sam. — Lloyd Georgejev odgovor na Kamenevovo pismo. — Bolgarija za malo antanto.

Gibanje v Primorju.

Maribor, 17. septembra.

Istočasno z velikim delavskim gibanjem v Italiji se je pojavilo podobno gibanje tudi v po Italijanih zasadenom ozemlju. Na prvi pogled je izgledalo, kakor da je to gibanje le del onega v stari Italiji, natančnejši pogled pa je pokazal, da temu ni tako, da so vzroki primorskega pokreta čisto drugi, kakor pa oni v Italiji in da je tudi cilj in namen gibanja drugo. To je vedela tudi Italijanska vlada in zato je proti stavkuj čim v tem ozemlju čisto drugače postopala kakor pa drugod. Center našega zasadenega ozemlja je Trst, tam se koncentrirajo danes tudi življenja vseh pokrajin, ki so poprej po svoji politični pripadnosti težile proti Ljubljani ter imele v Ljubljani svoje kulturno, gospodarsko in politično središče, radi tega je tudi ravno Trst za vse to ozemlje merodajen.

Trst je bil že v sestavi avstro-ogrške monarhije del sam zase, nekaka država v državi ter je imel izmed vseh mest morda najmanj avstrijskega na sebi. Temu pa so bile vzrok razne protekcije in koncesije, katere mu je dajala habsburška država, kot svojemu najvažnejšemu trgovskemu in pomorskemu centru. Trst je preživel v tisti dobi svoje najlažje dneve in življenje v tem mestu je bilo res najprijetnejše. Ta prijetnost je privabila vanj tudi tolpe lačnih in istradanih državljanov, ki so v njem krasno živeli na račun domačinov. Avstrija je bila zaveznica Italije in je vsled tega tolerirala to priseljevanje. Toda mesto hvaležnosti, so it

izkazovali ti priseljenci nenvaležnost, rovali so proti državi ter za Italijo. Da ne bi bilo tega stalnega pritoka iz Italije, bi bil Trst že zdavnaj takó slovenski, kakor n. pr. Ljubljana, kar bi bila naravna posledica dejstva, da je tržaška okolica levo, desno in zadaj popolnoma slovenska, da, da so slovenska celo že predmestja sama. Ti renegati so tvorili jedro laške iredentice v Trstu.

Po razpadu avstro-ogrške države, so ti iredenti delali z vsemi silami, da pripade Trst Italiji. In njihova želja se uresničila. Italijani so prišli, z njimi pa je prišel tudi gospodarski polom tega prej tako cvetočega mesta. Pristanišča je ostalo prazno, tovarne, obrati veletrgovine brez dela in vsled tega brez zaslužka tudi lastniki, uslužbenci in delavci. To je prineslo tržaškim iredentom, sedaj redentom kmalu prebrihtko razočaranje iz katerega se je, samo ob sebi umevno rodilo nezadovoljstvo. In kakor so poprej hrepeli po Italiji, tako so jo pričeli sedaj mrziti ter si želeli razoj lepe stare čase. Tako je danes ogromna večina tržaškega prebivalstva odločno sovražna Italiji ter si želi samostojnosti. Trst naj bi postal samostojna republika. Za to so skoro vsi trgovci in podjetniki, obrtniki in delavci. Za Italijo pa so samobesebi umevno vsi oni, katerim je prinesla Italija boljše korito in ti so sedaj — fašisti.

Nezadovoljniji iščejo sedaj povsod pomoči pri socializmu tako pri nas v Mariboru in tako tudi v Trstu. V socialističen tabor je vstopilo sedaj v Trstu vse, ker je nezadovoljno, naj

prpada tej ali oni kategoriji, vstopili pa so po večini tudi naši ljudje — Slovenci, ker vedo, da tako še najlažje delajo proti Italiji.

Ta nezadovoljnost je rodila tudi zadnje tržaške nemire in stavke. Vlada je to dobro vedela in vsled tega tudi ni proti stavkujočim nastopala tako obzirno kakor drugod. Ni se bala uporabiti sile. Po tržaških ulicah so drdale puške in grmeli so celo tobovi. Ječe pa so se polnile s stotinami upornikov, ki so morda bili, morda pa tudi niso bili krivi. Seveda so pri tem najbolj preganjali Slovence in to ne brez posebnega, dalekosežnega namena. S tem so namreč hoteli oplahiti one Lahe, ki so še zvesti Rimu, da je gibanje v korist Slovencev in po njih povzročeni, svetu pa so hoteli natveziti da so v Trstu samo Slovenci nezadovoljni. Zanimivo pa je to, da so pri tem priznali, da žive v Trstu tudi Slovenci ter da so v nekaterih mestnih delih celo v večini, ko so poprej trdovratno oznanjali vsemu svetu, da v Trstu Slovencev sploh ni.

To gibanje v Trstu pa, ki je bilo le oddušek nezadovoljnosti z laško nadvlado in z laškim gospodstvom je doletela končno ista usoda, kakor gibanje v stari Italiji, končalo je, ne da bi iz njega izšel preobrat.

In Trst bo propadal dalje, trpel bo dalje in bo tako ostal torišče večnih slavl in preprirov.

Zahtevajte povsod dnevnik „Tabor“.

Naša mornarica.

Pred par dnevi smo priobčili članek, v katerem smo označili približno število tonaže, katera nam mora po določilih mirovne pogodbe pripasti. Sedaj smo izvedeli o naših parobrodih jadranskega morja natančnejše podrobnosti.

Naši pogovori v Londonu s prvimi italijanskim delegatom reparacijske komisije g. Bertolinjem, so se končali s popolnim sporazumom kar se tiče natančnega števila brodov, ki jih imamo dobiti. Določil se je ključ, po katerem se imajo razdeliti med nami in Italijo ladje bivše avstro-ogrške mornarice. Obojestransko se je sporazumelo, da se bode čakalo na končnoveljavno razdelitev toliko časa, dokler ne dospe formalno odobrenje reparacijske komisije; od celokupne flote so nam pripoznane vse one ladje, katere nam pripadajo po nacionalni lasti, t. j. katerih lastniki so naši državljani, Italija pa prejme one ladje, katere posedujejo družbe njihove narodnosti plus izgubo na tonaži, katero so utrpeli med vojno t. j. 800.000 ton. Toraj se na ta način poveča naše brodarstvo za 180.000 ton. Po razdelitvi na podlagi tega ključa preidejo v našo last sledeča parobrodsko društva: Oceania, Ungaro-Croata (za obalno in prosto plovo) nadalje Dubrovačko parobrodarsko društvo, Račić, Dalmacija, Austro-Croata ter na s lošno vsa ona mala parobrodsko društva, katera so imela svoj sedež na Krku, Hrvatskem in po celi dalmatinski obali; od ladij bivše avstro-ogrške vojne mornarice, katere so

drugi svoji politični satiri »Za narodov blagov«. In karkor je v tej poslednji drami ošibal mladi Cankar takozvane narodove voditelja, se rogal njih razprtijam in z razvnetim ogorčenjem zbiral njih frivolno in brezvestno igro, v kateri zamenjujejo svoje osebne in strankarske koristi s koristmi ljudstva, tako je Cankar v svoji zreli moški dobi z vsem preudarkom in resnostjo, brez mladostne nepremišljenosti, brez roganja, a z globokim prezirom in zaničevanjem zabilil slov inteligenci in polinteligenci v lice: »Hlapci!«

Da, hlapci so to, ta nadučitelji, ta pijani šolmaster Komar, ta učiteljica Minka, da zdravnik, ta župan, ki na vrtu županove krčme polni naprednjaškega navdušenja čakajo izida volitev. Hlapci so, zakaj že čez pol ure, ko se razglasi izid volitev, pri katerih zmaga nasprotna stranka, je njih naprednjaštva konec. Poparjeni so spočetka, nato pa se najdejo v položaj. Smešna je njih tolažba, da je tako volja naroda. To je samo opravičilo njim samim, da se lahko politično, »razvijajo«, kakor pravi rogajoč se Cankar — to se pravi, da se prelevijo, da zataje svoje politično mnenje. In ko pride koncem prvega dejanja župnik mimo vrta, tedaj vsa ta družba učiteljev in učiteljic spoštljivo vstane

Fran Albrecht:

Ivan Cankar: Hlapci.

Govor pred delavsko predstavo v celjskem gledališču meseca julija 1920.

Drami, ki jo boste videli noč, je zajeta snov iz tistih predvojnih dob na Slovenskem, ki jo bo kulturni zgodovinar imenoval eno najtemnejših strani politične zgodovine slovenskega naroda. Politični boji meščanskih strank so zadobili tedaj naravnost gorostasne oblike. Po zaslugi dr. Šušteršiča je zavladal pri nas režim, trd, brezobziren in protikulturn, ki je sistematično in namenoma ubijal in zatiral sleherni svobodo vesti in prepričanja. Tako se je zgodilo, da so ljudje kar čez noč zatajevali svoje prepričanje, svoje politično naziranje, ter se trumoma prodajali za skledo leče — za udobno službico. In gorje tistemu, ki je bil izpostavljen vladajoči črni sili, pa se ni ni uklonil! Bil je izprt, uničen, obsojen na smrt. In tako je naposled ostala samo peščica gospodarsko neodvisnih ljudi zvesta samim sebi in svojim načelom, a je bila idejno in moralno prešibka, da bi mogla uspešno kljubovati. Pač pa se je med obema skupinama razdivjal srdit, grotesken boj, ki je zavzel v političnem časopisju nečuvne dimenzije in ki že davno ni bil več načelna borba idej in naziranj,

marveč najostudnejše in najbolj nizkote oštarijsko pričkanje, obrekovanje in natočevanje, najmalenkostnejšo vo-hunstvo in brezprimerno koristolovstvo. »Vsa fara je kakor laškega vina p-lana«, pravi Cankar v teh svojih »Hlapcih«, opisujoč to blazno medsebojno gonjo, ne idej proti idejam, marveč oseb proti osebam. In resnično: še nikoli ni bilo oziračje slovenski javnosti tako okuženo, še nikdar ni kulturni barometer slovenske duše pal tako nizko, kakor v tistih dneh, ko so se na obzorju že javljala prva preteča znamenja svetovnega požara. In tudi slovenski narod je po zaslugi svojih nekulturnih političnih voditeljev po bliskovo dozoreval za ta najstrašnejši zločin, ki ga je zakrivila svetovna vojna nad človeštvom. Saj je bilo očitno, da so postajale razmere od dne do dne nevedrnejše, da so se pričeli ljudje že sami dušiti od svojega lastnega sovraštva in gnjeva in srda in da mora priti velika povodenj, ki bo oprala in očistila njih zastrupljene duše.

Nujno je bilo tedaj, da je Ivan Cankar, prišedši z Dunaja v Ljubljano, v osrčje vseh teh gnilih in kužnih razmer, moral napisati »Hlapce«. Saj se mu je ves slovenski narod zazdel narod hlapcev. »Glej, sami sužnji, hlapci in tlačani!« je vzkliknil bolešno v »Pohujšanju v dolini šentflorjanski«,

pisujoč s svojim žgočim smehom slovensko moralo in krepost, te lažestebre slovenskega lažirodoljublja. In ko je zasledoval blazno igro domače politike, se mu je pokazalo še jasnejšo očitnostjo, kako globoko so vkoreninjeni hla-čevski instinkti, plod tisočletnega političnega suženstva in robstva, v duši slovenskega ljudstva, zlasti še v njegovi inteligenci in polinteligenci. To niso hlapci, ki ječe pod krutim političnim gospodstvom nemško-avstrijskih Habsburžanov, ki jih nacionalno in socialno duše in zatirajo, Cankarjevi »Hlapci« so hlapci sami v sebi, hlapci v svojih dušah, ljudje brez ponosa in samozvesti, ljudje — slabiči, brez upora in človeškega dostojanstva, omahljivi značaji in nature. V tem smisli je treba umeti idejno stran Cankarjevih »Hlapcev«. Pisateljevemu bojevitemu in samozavestnemu nagonu se je gabilo to duševno lakajstvo slov. malomeščanske družbe se je studila poniglava prihuljena ponižnost, ta od slabih pisateljev tolikrat proslavljena krepost našega naroda! Hotel je »upornih, ponosnih in samozavestnih ljudi«, ne »naroda«, to se pravi črede, ki se brezumno in poslušno da voditi na vadi svojih voditeljev, marveč ljudi, od katerih vsak posameznik ve, kaj hoče... »kraljev v cunjah!« Kakor pravi v

služile v razne prometne in tehnične svrhe dobimo veliko ladjo „Cyklop“, z 2.000 tonsko vsebino, nadalje jaht „Dalmacija“ in dve največji ladji flote, kakor „Costrena“ ter tender „Gigant“. Naši so tudi trije brodovi bivše dalmatinske flote: „Dubrovnik“, „Split“ in „Zadar“. Končno nam pripade še šolska ladja bakarske nautike „Vila Velebita“.

Odločilo reparacijske komisije pade že v par dneh in upamo, da se v letu enega meseca že zablistijo naši prapori na jamborih. Kako veselje nas bode preželo, ko bodo ti brodovi pluli prvič pod našo Jugoslovensko zastavo po sinji Adriji.

Zunanja in notranja politika.

* V petek je podal zunanji minister dr. Trumbić pred narodnim predstavništvom obširno poročilo o stanju naše zunanje politike.

* Četrtekova seja drž. odbora je sklenila, da se za zasedena ozemlja zaenkrat ne določi poslanskih mandatov. Za Slovenijo je končno veljavno sklenila, da ji ima pripasti v mariborskem volilnem okrožju 21 mandatov, v ljubljanskem 15, v Ljubljani sami 4 mandati, od cone A na Koroškem pa pripadata vsakemu okrožju po 1 mandat.

* Koroško vprašanje. V četrtek se je vršil pod predsedstvom regenta Aleksandra ministrski svet, ki je razpravljal o demisiji deželne vlade slovenske in o s tem v zvezi stoječim vprašanjem koroškega plebiscita.

* Proti komunistom v Srbiji. Državni svet je na svoj zadnji seji razveljavil volitve v vseh onih mestih, kjer so zmagali komunisti.

* Nemški poslanik. Keller je v četrtek napravil prvi uradni obisk pri našem ministrskem predsedniku gospod dr. Vesniću.

* Zunanji minister, dr. Trumbić je

in se pobožno nakloni ter tako najboljše dokumenti za svoje bistvo: da so hlapci, ki so zatajali sami sebi! In tako je torej treba izvajati posledice. Drugo dejanje nam predstavlja šolsko knjižnico in učiteljsko posvetovanje z župnikom. Učitelj Komar, ta pijani napredni rogovilež, je postal najbolj goreč spokornik, potem ko je učitelja Hvastjo, starega pristaša župnikovega, ki ga je bil razžalil psujoč ga z mežnarjem in mežje, na kolenih prosil oduševanja. Župnik povabi učiteljski zbor na večerjo, hoteč jih nagraditi za to, ker so zatajali svoje prepričanje. Toda zbor ni popolen. Učitelja Jermana majnka. Edini on, idealist, ni zastajal svojega prepričanja, je obdržal svoj moški ponos. Zato bi si ga župnik, ki dobro slutiti, da so vsi drugi samo plahi kruhoborci, tem zaje pridobil zase. Ko pokliče Jermana, o katerem govori denuncijantski njegov tovariš Komar, da zbira malopridneže, pijance in nečistnjake v brezbožno društvo ter gradi gnezdo nejeveri in Antikristu, ga skuša župnik z grožnjami in pretnjami in prošnjami pridobiti zase. Toda Jerman se ne uda. Edini on ve, kaj hoče, edini on je mož. Samozavestno in pogumno odgovarja župnikovem lokavim besedam, ponosno in v premočjo čiste vesti in poštenja, dokler se proti koncu ne dvigne v njem ves njegov prezir in zaničevanje do te družbe, ki je brez odpore prodale svojo načelo ter odene ta svoj gnev v obupno-težko obsodbo celega slov. ljudstva, ko vzklikne svojemu propalemu tovarišu Komarju: „Zdaj pregledujem zgodovino protireformacije. Takrat so v naših krajih pobili polovico poštenih ljudi, druga polovica pa je pobegnila. Kar je ostalo, je bila smrdljiva drhal. In mi smo oni ki svojih dedov“. Hlapci, sužnji, tlačani!

(Konec prih.)

prevzel v četrtek od svojega namestnika dr. Ninčiča zunanje politične posle.

* Lahi dementirajo vest našega časopisja, da se bode vršil sestanek dr. Trumbića in Sforze, radi rešitve jadranskega vprašanja že 20. septembra kje v bližini laško-jugoslovanske meje. Vendar pa ne zanikajo možnost, da pride res v kratkem do takega sestanka.

* Zveza narodov. Pri prihodnjem sestanku zveze narodov v Bruslju se bode določilo ustanovitev stalnega mednarodnega sodnega dvora. Sedež bo baje v Haagu.

* Predsedniška kriza v Franciji. Predsednik francoske republike Deschanel bo te dni odstopil radi zdravstvenih vzrokov ter je že pripravil svojo odstopno poslanico, ki jo predloži ministrskemu svetu. Sklicani bosta nato takoj obe zbornici in v nedeljo bo morda že izvoljen nov predsednik. Millerand je baje odklonil izvolitev, radi tega prideta sedaj v poštev v prvi vrsti bivši guverner Alžira, senator Jonnart in Raoul Peret.

* Oddaja orožja Nemčije. V sredo se je pričelo na 25 različnih krajih z oddajo orožja, katero se je uničilo v v navzočnosti komisije.

* Madžarska parlamentarna deputacija je prispela v četrtek v Beograd ter konfirirala v člani narodnega predstavništva. Deputacijo bo baje sprejel tudi zunanji minister, nakar odpotuje na Dunaj.

* V Spaniji je izbruhnila anarhistična revolucija, ki se posebno v odsekih Madrida, Barcelone in Saragose močno širi.

* „Daily Herald“ ni v ruski službi. Listi javljajo iz Londona, da je ravnateljstvo „Daily Herald“ odpustilo Meynello, ker je sprejel od moskovske vlade ponujeni mu znesek.

* Volitve v Ameriki. „Times“ javljajo iz Washingtona, da so bili demokrati pri zadnjih volitvah v Maine poraženi. Republikanski guverner je bil izvoljen z večino 60.000 glas. Odslej bodo vsi kongresni člani in oblasti v Maine samo republikanskega mišljenja. Temu porazu je najbrže kriva antipatija napram Wilsonu.

Dnevna kronika.

— Verstovšek še naprej zatira šolstvo. V naši javnosti je vzbudila vest o otvoritvi ženskega učiteljskega velika zadoščenje. Verstovšek se je moral ukloniti, pa še v tej najnovejši naredbi tiči njegova zaljubljena klosterska politika. Dovolil je namreč sprejem samo 40 gojenk v prvi razred držav. moškega učiteljskega, v ostale letnike pa samo došedanje gojenke. S slednjo prepovedjo je namreč onemogočen prestop klosterskim gojenkam v državno. Nunam pa je dovolil, da so imele lani v prvem razredu 85 gojenk, in sicer a oddelku za interne 42, v oddelku za externe pa 43 gojenk — seve vse strogo ločene, da bi ne mogle zunanje notranjih „okuziti“ s posvetnimi idejami. Klostersko učiteljske je torej prenapolnjeno, ima nedopustno stevilo gojenk, a na državnem, kjer jih bo v višjih razredih premalo, pa je Verstovšek prepovedal njih sprejem. Prizadete činitelje v Ljubljani in Beogradu opozarjamo na to stanje našega šolstva in prosimo takojšnje odprave. Neboj gojenk, ki nočejo k otlicam, kamor jih silijo nupa, je danes na cesti, ker v klostru nimajo obstoja, v državnem učiteljskem jih pa vsled jezuitske Verstovškove prepovedi ne smejo sprejeti.

— Stanovanjski urad za javne uradnike. Od strani uradništva se nam poroča: Razne oblasti premešajo svoje uradnike v Maribor, navadno kar nagloma, ne da bi se kdo brigal ali dobi tu sem premešeni stanovanje ali vsaj sobo za prvo silo. Uradnik dospel v Maribor, se napoti v državni stanovanjski urad, preprica, da mu tam gotovo nakazuje vsaj „strehu za prvo silo“. Toda kako se moti! Na državnem uradu za stanovanje

imajo edino tolažbo: poiščite si sami. Tako? Danes pride v Maribor, jutri zjutraj naj že nastopi službo in zdaj si naj sam n mestu nepoznan, išče stanovanje. To zadene ponajveč uradništvo, ki ga premešča pošto ravnateljstvo v Ljubljani in med njimi je največ ženskega spola in sicer takih, ki so vesele, da sploh pridejo do službe, starejši, izkušenejši se ne pustijo kar tako preko noči premeščati v Maribor, ne da bi imeli že zasigurano stanovanje. Ali mlajši uradniki in uradnice se pokore, misleč, da v Mariboru kar čakajo nanje sobe in stanovanja na izbero. Kdo pozna križevi pot teh revežev, ki tavajo po mestu od hiše do hiše iskaje vsaj prenočišče za prvo silo? Prvo kar izvedo v Mariboru je nam drugim že znana resnica, da drž. stanovanjski urad posluje le kot privatno podjetje za preskrbo stanovanj tujim veriznikom. Še večja pa je ironija, da ima poštini erar tu poslopje, ki je z več sobami oddano privatnim strankam, med njimi neki dami, o kateri se ne ve, kaj ima opraviti v Mariboru. Bi ne bilo umestneje, ako bi se za urade neporabljeni prostori rezervirali za prvo silo v Maribor premeščenih uradnikov. Tudi železnica si pomaga na ta način. Dolžnost vlade pa je, da namesto sedanjega drž. stanovanjskega urada za privatna posredovanja ustanovi stanovanjski urad tudi za javne uradnike.

— Več reda na trotoarjih! Izmed občinstva se nam poroča: Promet v Mariboru raste od dne do dne, bližamo se prometu in življenju v večjih mestih. Opažamo pa, da so šege in navade iz davnih dni Maribora ostale iste, kakor so bile pred 50. leti. Vozniki, težki avtomobili vozijo koder se jim zljubi brez ozirov na nekatere najbolj tesne, a najbolj prometne ulice. Kolesarji se poslužujejo trotoarjev, po katerih postajajo cele gruča ljudi, ki preganjajo svoj dolčas z dolgimi debatami na trotoarjih. Stojijo tam, kakor bi bili pribiti in bi bili plačali javni straži posebno stojnino. In potem se obesi — ne ustrašite se — kar po 4 do 6 parov roko v roko, pa marširajo kakor vojaki sklenjeni preko trotoarjev (en del seveda tudi ob trotoarju) ne zmeneč se za pasante, ki prihajajo od nasprotni strani. Reci jim, da to ne gre, „boš videl, kaj boš slišal“. Malo več velikomestnega tudi v malem Mariboru!

— Zgubljena deklaracija. Pred enim mesecem je dobila naša tiskarna več strojnega materiala, katerega nujno potrebujemo in za katerega smo dobili carine prosto dovoljenje. Ob normalnih razmerah v naši carinarni bi se nam posiljatev morala takoj izročiti. Ali naše carinsko poslovanje je tako urejeno, da gre vsaka pošiljatev ne vemo skozi koliko posredovalnih rok. In predno pride v roke in iz roke vsemogočnega g. upravnika, potekajo dnevi, tedni, meseci tudi za blago, ki je carine prosto. V našem slučaju se je zgubila deklaracija. Poloficijalna desna roka g. upravnika, bivši kolega g. Pivljakovič, ima svojo deklaracijsko „Adrijo“ tako vzorno urejeno, da danes ni mogoče izslediti, pod katero številko je ta posredovalnica izročila carinarni našo deklaracijo. In ker to številko iščejo in je ne najdejo, morajo ostati naši stroji, ki jih tako krhavo nujno potrebujemo že v našem obratu, se vedno tam, kamor so jih pred mesecem izložili. Toliko, da ne bo kdo mislil, da živa naša tiskarna kakšno izjemo v balkanskem sistemu naše obmejne vzorne carinarne.

— Izgoni Nemcev iz Romunije. Romunija je v zadnjem času pričela izganjati iz zasedenega ozemlja, posebno iz Banata, neljube ji „Švabe“, nemško-avstrijske podanike. Odpravlja pa jih brez prevoznega dovoljenja po naših progah. Ti transporti povzročajo južni železnici v Sloveniji — na Hrvaškem se zanje ne zmenijo veliko — velike težkoče. Izganci so navadno brez sredstev in tako je le od dobre ali slabe volje revizorjev odvisno, ali jih spotoma vržejo sredi vožnje ven, ali jih pustijo do Maribora, do kamor se jih tudi med postaje najraje odkrižajo.

— Novi slovenski kapelnik Skačej je v četrtek prevzel godbo delavnice južne železnice in prvič vodil koncert v mestnem parku, kjer je žel splošno odobra-

vanje občinstva. Novi kapelnik Skačej je bil dosedaj pri vojaški godbi v Rogški Slatini. Značilno je, da ima zdaj ta godba, ki jo smatrajo vobče za nemško, slovenskega kapelnika, a slovensko. Skačej je dobilo prejšnjega nemškega kapelnika te godbe.

— Grožnje z železniškim štrajkom. Iz krogov nemško-nacionalnih železničarjev se razširjajo vesti, da izbruhne v noči od 17. na 18. septembra popolno splošni železniški štrajk. Po naših informacijah je ta grožnja prazno strašilo. Tudi za skrajni slučaj, ako bi Nemci oziroma komunisti res izvedli poizkus, jim od strani slovenskih železničarjev to pot ne bo nihče sledil. Občinstvo, ki se vsled teh groženj razburja, naj bo uverjeno, da bo šel promet tudi to pot redno preko teh nemških groženj.

— Normalni čas v Italiji. Spričo tu sem dospelo brzoglavne vesti, vpelje Italija (tudi na našem zasedenem ozemlju) v noči od 18. na 19. septembra normalni čas. Ker ga je Avstrija tudi že vpeljala, Jugoslavija pa še ne, nastanejo za osebni železniški promet nove težkoče. Vlake, dospelo od juga, bodo morali najbrže zadržavati, da se zenači razlika med normalnim in letnim štejetem.

— Transport čehoslovških legijonarjev. V četrtek dopoldne je dospel v Maribor nepričakovano prvi del velikega transporta čehoslovških legijonarjev. Transport je štel 800 mož, od teh 60 odstotkov čeških Nemcev. Ker transport ni bil aviziran, ga tudi ni nihče sprejel.

— Draga šola je mariborska samostanska šola. Šolske sestre zastevajo namreč od učenk, ki se vpišejo v ljudsko šolo K 40 — od onih pa, ki vstopajo v meščansko šolo, pa kar K 100 —. To je izžemanje starišev, ki mu ga ni kmalu para. Radi bi vedeli, s kakšno pravico delajo to šolske sestre. In te redovnice hočejo imeti monopol za vzgojo učitelj! Hvala bogu da imamo zdaj v Mariboru dosti javnih ljudskih in meščanskih šol in stariši bodo toliko pametni, da bodo pošiljali svoje otroke v javne šole, kjer se bodo vzgajali ceneje in bolje nego v samostanski šoli.

— Nemška agitacija za jugoslov. Korotan. Zadnje dni so Nemci napeli vse svoje sile v svrhu čim najuspešnejše agitacije v naši A coni. Razposlali so cele čete agitatorjev, ki begajo naše ljudi, da je pri nas nenadoma proklamirana splošna mobilizacija, da bodo vsi do 50. leta vpoklicani. Na Gosposvetem polju se zbirajo od vseh strani nemški Korošci, tam se nabirajo tudi ogromne množine blaga, zlasti tobaka, sladkorja, moke in predmetov, ki jih ljudstvo najbolj potrebuje, vse to blago je namenjeno za razdelitev v naši coni. Vsled prizadevanja italijanskih članov plebiscitne komisije, zlasti od strani princa Borghese, so Nemci dosegli, da se vkljub prepovedi sklicevanja shodov po 10. septembru v Velikovcu veliko nemško zborovanje, za katero se agitira od nemške strani po obeh conah. Zelo ogrožena je osebna varnost znanih zavednih Slovencev, ki so primorani braniti se tudi z orožjem. Na nekega učitelja v Smarjeti so razpisali več tisoč kron nagrade, ako ga ubijejo. Tembolj žalostno je, da se naši večji denarni zavodi in sploh naša javnost izven Koroške tako malo zanima k dejanski požrtvovalnosti za naše brate Korotana v teh odločilnih trenotkih.

— V naši številki 13 smo pod naslovom „Ilustracija“ poročali, da je odšel neki narednik, ki je stanoval v Tomšičevem drevoredu, za nekaj dni na dopust, ter da se je v njegovo stanovanje vselil brez vsakega dovoljenja nek oficir, ki je potem vse stvari od narednika na dvorišče pometal itd. Kakor smo se na kompetentnem mestu informirali, priznavamo lojalno, da smo napačno poročali. Dotični narednik ni odšel na dopust, temveč je bil iz Maribora premeščen, stanovanje je pa brez vednosti stanovanjskega urada za 180 K dražje oddal neki dami. Stanovanjski urad je z nakaznico št. 1057/15 od 22. aprila nakazal omenjeno oficirju to stanovanje ki je popolnoma redovnim potom stanovanje od hišne gospodinje prevzel. Toliko v pojasnilu

— **Imenovanje.** Bivši marib. vladni komisar dr. Vilko Pfeifer je imenovan za okrožnega komisarja pri agrarni reformi za bivše Štajersko in Prekmurje v Mariboru.

— **Splitčani!** Razprodajo našega lista za mesto Split je prevzela „Jugoslovenska knjigarna“ v Splitu, kjer se bo dobil „Tabor“ redno vsaki dan.

— **Trgovski gremij** opozarja svoje člane, da je predsednik strankam na razpolago le med 11. in 12. uro dnevno v gremijski pisarni, nikakor pa ne v trgovini ob drugem času. Nadalje se poroča, da je predsednik g. Weixl začasno oddal vse predsedniške posle podpredsedniku g. Worsche ter strankam za ta čas sploh ni na razpolago.

— **Vpisovanje v Meštno deško zavetišče** se bode vršilo v sredo, dne 22. septembra dopoldan od 10. do 12. in popoldan 14. do 16. ure v pisarni zavoda v Strossmajerjevi ulici št. 26. Dečki, ki se žele vpisati naj prinese s seboj krstni list in zadnje šolsko spričevalo. Pri vsprejetju v zavod se bode oziralo predvsem na vojne sirote, sirote in polusirote sploh, otroke delanezmernih invalidov in mnogočlenkih revnih rodbin.

— **Sprejem gojenk na državnem moškem učiteljsku v Mariboru.** Ravnateljstvo ponovno opozarja, da sme sprejeti v prvi letnik le 40 gojenk, v ostale letnike pa samo tiste, ki so že bile lani na tukajšnjem zavodu. V prvi letnik se vpisuje gojenke najdalje do 20. septembra zvečer.

— **Semestralni občni zbor „Društva jugosl. akad. v Mariboru“** se vrši danes, v petek, točno ob 20. uri v zadnji sobi restavracije „Pri stari pivarni“ v Jurčičevi ulici. Pozivam vse člane in svobod. abituriente da se istega zanesljivo in polnoštevilno udeležijo. Važno! S. M.

— **Koncert.** V soboto 18. septembra zvečer ob 19. uri se vrši v Narodnem domu koncert s prosto vstopnico. Svirala bo železničarska godba. Pobirali se bodo samo prostovoljni prispevki za Dijaško kuhinjo.

— **Koncert v Oficirskem domu.** V nedeljo 19. septembra ob 20. uri se vrši v Oficirskem domu koncert vojaške godbe. Vabljeni so vsi rezervni in vpo-kojeni oficirji s svojimi družinami.

Sokolstvo.

o **Jugoslovensko Sokolstvo za Koroško.** Starešinstvo Sokolskega Saveza je izdalo poziv na vse Sokolstvo, da priskoči v zadnjem trenutku zatiranim Korošcem tudi z denarnimi sredstvi na pomoč. V to svrhu se vrši dne 26. t.m. „Koroški dan“ po celi državi. Dolžnost Sokolstva je, da nastopi ta dan kot disciplinarna četa in stori v vsakem oziru svojo dolžnost. Vsako društvo mora organizirati nabiranje darov in storiti kar je v njegovi moči.

Sloven. narodno gledališče.

Repertoire bodočih dni:

V soboto 18. septembra. Otvoritevna predstava „Hlape“. Začetek ob pol 20. uri.
V nedeljo 19.: „Divji lovec“.
V ponedeljek 20.: „Zaprto“.
V torek 21.: „Samski dvor“.
V sredo 22.: „Na dnu“.
V četrtek 23.: „Hlape“. Ab. A—1.
Vsi oni, ki se mislijo abonirati, naj to takoj storijo, da bo mogoče urediti abonement.

Sodišče.

Dr. Leskovar proti tovarišu kot zastopnik izgnanega župnika.

Maribor, 16. septembra.

Župnik Rudolf špijon za Nem. Avstrijo.

Narodni Svet za Koroško je bil primoran apelirati na izgon župnika Rudolfa ter je tozadevno predložil okraj. glavarstvu v Velikovecu sledeče poročilo:

„Pritožbe proti župniku Rudolfu so se tako namnožile, da je njegov izgon neizogibno potreben ne le v moralnem,

marveč tudi v narodnem oziru. Očita se mu: 1. občeje še vedno uradno z celovškimi škofi, ordinarijatom; 2. razdraja prebivalstvo z obljubami, si ustvarja lastno stransko nemško mislečih, ki podpisujejo njegove prošnje na celovski ordinarijat; 3. deluje protidržavno, ker vzdržuje zveze z Nemci v Labudu in ga vsi Nemci in nemškutarji smatrajo za svojo oporo; 4. glasom priloženega dopisa se je izrazil v Celovcu med mnogimi duhovniki, da je v njegovi fari vse prebivalstvo za Nem. Avstrijo; 5. je osumljen, da je on širil nemške letake; 6. tožari se s prebivalstvom in ustvarja nemire; 7. deluje proti svojemu župniku Uranšku in mu očita nepravilnosti; 8. po izjavi celovškega ordinarijata je bil župnik Rudolf nastavljen na podlagi nezadostnih informacij; 9. ima za kuharico neko Ano Spilek, ki je osumljena tatvine.“ — Narodni Svet predlaga, da se spričo navedenega izženeta župnik in njegova kuharica.

Izgon župnika in kuharice.

Okraj. glavarstvo v Velikovecu je ugodivši zgornjemu predlogu, župniku poslalo sledeči odlok z dne 21. marca 1920 št. 1843:

„G. Alojz Rudolf, župnik na Suhi, Okraj. glavarstvo odloča, da morate v smislu zakona z dne 27.7.1871 drž. zak. št. 88 in na podlagi odloka preds. poverj. za notranje zadeve z dne 13.3.1920 zapustiti v teku 3 dni okoliš okraj. glavarstvu Velikovec, ker je Vaše bivanje smatrati iz ozirov javnega reda za nedopustno. Rok-treh dni pričenja z dnem, ki sledi dneva dostavitve tega odloka.“ — Vodja urada Kaki.

Tak je župnik Rudolf že v dose-danji luči katoliške morale.

Dr. Leskovar sam je raz-krinkal svojega klijenta.

Razprava se je pričela po 11. uri dop. pred kazenskim sodnikom Kramarjem. Navzoč je župnik Rudolf osebno tako tudi njegova kuharica Spilek. Obtoženi dr. Ravnik in soobtožena Anja Koroš sta v odsotnosti zastopana po dr. Müllerju. Vladni komisar dr. Leskovar ni prišel k razpravi; nadomestuje ga njegov koncipient, ki pa je imel ob istem času še drugo razpravo in je do zaključka pustil svoja klijenta sama pri obravnavi. Ob ljubljanske in koroške cerkvene oblasti suspendiranega župnika Rudolfa je sprejel mariborski škof baje zopet v službo; v spisih je Rudolf zaznamovan le kot zasebnik na Legnu pri Slov. Gradcu. Rudolf je že starejši, osiveli mož in ne napravi neugodnega utisa. Nasprotno je Ana Spilek, ki ima v Mariboru svoja otroka, s svojimi jastrebovimi očmi, resolutnih potez v obrazu, značilen utis pristne farovške kuharice, ki se iz znanih razlogov zavedajo tudi pri javnih nastopih, da vodijo one komando v župnišču.

Razprava se prične s prečitanjem obširnih spisov, katerih glavne smo že navedli. Tu omenjamo še na kratko dopis knezoškofjskega generalnega vikarja v Dobri vasi, v katerem se župniku Rudolfu naznanja odlok, da se Rudolfu odtegne celebret in mu prepove sploh vsako duhovniško opravilo v območju general. vikarjata ter da mora zapustiti župnišče tekom 14 dni. Potem je še en odlok politične oblasti z zapovedjo, da morata župnik in kuharica tekom 3 dni zapustiti okoliš okraj. glavarstva Velikovec. Značilne so tudi še dve prošnji dozdevno pisani od faranov, v katerih se tudi škof v Celovcu naproša, da pusti župnika še nadalje izvrševati pastirsko službo in službo veroučitelja, predstavijo ga kot „sehr geschätzten Seelsorger dem tief verehrten Oberhirten“... njegova kuharica pa naj se mu kot „tüchtige Wirtschaftlerin“ še nadalje pusti v pomoč pri gospodarstvu in tako naprej. Nasprotna stranka pa trdi, da so vsi ti podpiši ponarejeni, da jih je na eni prošnji podpisala ena roka, na drugi prošnji z več podpiši pa sta bili že dve roki na delu, a vsebino prošenj da je sestavil in spisal župnik sam. Župnik ugovarja, da bo neresničnost te trditve dokazal s posebno vlogo.

Razprava se obširno suče okoli ple-nitve po koroških ozir. nemško avstrij-

skih vojakih, o krivdi in nekrivdi Ane Spilek na teh plenitvah in njenih kupcih s kravami in teleti na graščini Suha, graščaka J. Stenzla, ki jih skle-pala tudi z našimi častniki, ko so prišli tja vzpostaviti red — večinoma same stvari, ki spadajo bolj v civilno sodišče. Župnik skuša dokazati, da tedaj sploh ni bil navzoč, ampak je bival pri sv. kapucinih v Celju, od koder se je z župnikom Rozmanom vrnil še le 1. junija na Suho, tedaj že po dovršenih plenitvah. Ne taji pa, da ne bi bil ob priliki, ko so kuharici morali vzeti na-zaj krave, klical: „zdaj se žene krava v imenu zakona, o vboga Jugoslavija!“

Bolj zanimivo kot vsebina teh aktov o plenitvi, je vedenje obeh tožiteljev, župnika in kuharice. Med čitanjem njima neljubih spisov se razburjata, zlasti kuharica ironizira vse, izreka ostra očitanja proti Korošcem, češ, da sovražijo Kranjce, da so tisti, ki so župnika ova-dili kot špijona in državi nevarnega, sami nemčurji, ki so nosili nemško zastavo. Župnik sam ogorčen zavrača te obdolžitve, češ, da smatra za svojo osebo najhujše žaljenje, če se njemu kot vedno zavedenemu Slovincu kaj takega očita. Posebno kuharico je raz-burilo spričevalo žup. urada Catež ob Savi. „Ti ljudje, ki ne zmorejo drugega župana kot socialnega demokrata, bodo meni dajali spričevalo in trdijo, da sem bila kaznovana?“ Ko sodnik ugotovi, da se pri sodišču ne nahaja noben seznam o kakšni kazni Spilekove, se je s slastjo maščevalnega zadoščenja nasmejala, češ, zdaj vidite, kako kri-vično me obsojajo. Opetovano pride do burnih prizorov tudi med dr. Müllerjem, župnikom in kuharico; dr. Müller ju je obranil, da večinoma ni reagiral na njih zbadljive opazke. Sicer sta si župnik in kuharica medsebojno podpirala in se potegovala drug za drugega. Pred višjo cerkveno oblastjo župnik nima preveč respekta; to je osobito pokazal napram ljubljanskemu škofu, ki je župnika pre-ganjal iz hiše, ki si jo je on, župnik ob „lastnih žuljih“ postavil. „Kdo ima pravo mene izganjati iz moje lastne hiše?“ Glede knezoškof. general. vikarja v Do-brli vasi je župnik mnjenja, da je to pač stari mož, ki je proti njemu vse storil, kar so mu župnikovi sovražniki svetova-li; „je star mož, ki se da guncat“. In to pomanjkanje spoštovanja do sta-rega duhovnika je dr. Müller župnika ostro prijel. V dokaz, da koroški Slo-venci izganjajo tudi sosednje Slovence, župnik navaja odvetnika dr. Irguliča, ki je na Koroškem kupil veliko posestvo, pa je moral iti, čeprav ga je plačal. A iz naglasa v katerem sta župnik in ku-harica kritikovala koroške Slovence je odmevala neka pritajena sovražnost na-pram njim.

(Konec sledi. Razsodba se razglasi še le jutri.)

Najnovejša poročila.

Pričetek rusko-poljskih pogajanj.

Pariz, 17. septembra. (Brezžično.) Po poročilih iz Varšave pričnejo rusko-poljska pogajanja v soboto 18. t. m. Rusijo bo zastopal Čičerin sam.

Tudi Bolgarska se pridruži mali antanti.

DKU Sofija, 15. septembra. Po tukajšnjih informacijah je potovanje bolgarskega ministrskega predsednika Stambulinskega v Prago namenjeno pogovoru z dr. Benešem radi pristopa Bolgarije k mali antanti.

Lloyd George o Kamenewu.

LDU London, 16. sept. (Brezžično.) Angleški ministrski predsednik je na poslovnem pismo Kamenewa, ki je imelo namen zbežati javnost, uradno odgo-voril, kakor sledi: 1. Kamenew trdi, da ni ničesar vedel o prodaji ruskih kron-skih draguljev, angleška vlada pa ima dokaze, da je vedel o prodaji in da je o tem poročal svoji vladi, da je iz iz-kupička dal „Daily Herald“ veliko svoto

in da je nameraval temu listu ponuditi nadaljnih 70.000 funtov sterlingov; 2. angleška vlada ima tudi dokazilo o tem, da je izkupiček prodaje, ki se je iz-vršila z največjo previdnostjo in sicer brez posredovanja bank, izročil ne enemu izmed ravnateljev, temveč sinu izdajatelja lista; 3. Kamenew je name-noma izpremenil mirovne pogoje s Poljsko, katere je prejel od svoje vlade. Ti pogoji so vsebovali popolnoma jasno zahtevo, da se poljsko delavstvo oboroži pod nadzorstvom poljskih, ruskih in norveških strokovnih organi-zacij; 4. angleška vlada obžaluje, da je morala to stvar objaviti, toda ker so-vjetski zastopniki niso držali svoje be-sede, da se ne bodo umeševali v notranje zadeve Anglije, se je smatrala prisiljeno to storiti.

Angležji metali bombe.

LDU Berlin, 16. septembra. Brezžična brzojavka iz Moske slove: Angleška letala so metala na Enzeli bombe, od katerih so nekatere padle na ladjo „Kulak“. Na tej se je nahajala perzijska delegacija. Bombe so ubile dve osebi in jih več ranile. Angležem pa se ni posrečilo preprečiti kongres v Boku.

Poljsko-litvinska pogajanja.

DKU Varšava, 16. septembra. Včeraj so se pričela v Kalvariji poljsko-litvinska pogajanja.

V Rusiji ni revolucije.

DKU Moskva, 16. septembra. (Brezžično.) „Vestnik“ piše: Francoske radijopostaje razširjajo zopet izmišljena poročila v Rusiji; tako se publicira v nekem listu v Kopenhagnu, da je izbruhnila v Rusiji revolucija, da je v Petrogradu punt in upor in da je bilo umorjenih več ljudskih komisarjev ter da so orgli njihova trupla v Newo. Vse te vesti so tendenciozno izmišljene in jim nedostaje vsake podlage. Vsi ljudski komisarji so na svojem mestu.

Ruska mirovna zahteva.

LDU London, 16. septembra. (Brezžično.) „Daily Herald“ doznava, da se Rusija povrne na svojo prvotno zahtevo po zmanjšanju poljske oborožene sile kot varstvo proti bodočim napadom.

Jugoslovensko meso na Dunaju.

LDU Dunaj, 15. septembra. Na dunajski trg je dospela danes velika količina mesa iz Jugoslavije. Nove pošiljatve so na potu.

Stavka nameščencev dunajskih knjigarn.

LDU Dunaj, 15. septembra. Danes so v notranjem mestu demonstrirali nameščenci knjigarn, ki se nahajajo v stavki že tri tedne. Ker so se pogajanja razbila, traja stavka dalje. Knjigarne so zaprte, tako da je Dunaj brez knjižne trgovine.

Mednarodni ženski kongres.

DKU Berlin, 15. sept. Listi poročajo iz Kopenhagna: Seji mednarodnega ženskega kongresa je prisostvovalo približno 340 žen iz vseh delov sveta. Neka nemška govornica je pozdravila navzoče v imenu nemškega ženstva in sporočila, da se te niso udeležile kongresa, ker je zanje brezsmiselno delovati na posvetovanju, dokler se Nemčijo ne sprejme v zvezo narodov. Zastopnice Francije in Anglije so stavile predlog, naj se izrazi nemškemu ženstvu radi neudeležbe pri kongresu svoje obžalovanje.

Rusko-poljska pogajanja.

LDU Varšava, 16. septembra. (Wolffov urad). Poljska brzojavna agencija javlja: Čičerin bo osebno stopil na čelo ruske mirovne delegacije v Rigi. V nekem razgovoru je izjavil Paderewski, da bo, ako pride do miru med Rusijo in Poljsko, iz tega sledilo priznanje sovjetske vlade in sicer kot dejanske ne pa kot zakonite vlade.

Madžarski proračun odobren.

LDU Budimpešta, 16. septemb. Vlada stranka je v nocojšnji seji odobrila tromesečni računski provizorij do konca 1. 1.

Mornarski punt.

DKU Rim, 16. septembra. Iz Hel-singforsa se javlja preko Pariza, da se je moštvo vojnih ladij radi poljskih neuspehov spuntalo.

Gospodarstvo in trgovina.

| Nove banke na Češkem. V Vra-tislavi se je osnovala ameriško-slo-vaška banka z glavnico 50 milijonov kron. Istočasno se je ustanovila tudi »Romunska banka za trgovino in in-dustrijo« z centralami v Pragi in Bu-karešti. Kapital znaša 20 milijonov lejev.

| Zastopstvo čeških industrijal-cev v Zagrebu. Na podlagi objave trgovske in obrtne komore v Zagrebu se je istotam ustanovilo zastopstvo eksportnega društva čechoslovaških in-dustrijalcev. Uradni prostori v Samo-stanski ulici št. 3. Interesenti, kateri žele kake nabave iz Češke, naj se o-brnejo na gornje zastopstvo.

| Carina se ne plačuje več v zlatu in srebru. Na seji finančnega odbora dne 15. t. m. se je določilo, da se carina od sedaj ne plačuje več v zlatu in srebru, temveč v kronske-di-narskih bankovcih naše valute. Glede spremembe posameznih tarifnih po-stavk je zaključil finančni odbor, naj se izbere iz narodnega predstavništva

komite petih članov, ki bo v spora-zumu s finančnim ministrom povišal nekatere carinske postavke.

| Poljska kupi našo volno. Po sporočilu zagrebškega konzulata repu-blike Poljske, rabijo velike poljske tekstilne tvornice v Lodzu, Bialistoku in drugod velike količine neizdelane volne. Interesenti zvedo vse potrebne informacije radi cene itd. pri gornjem konzulatu.

Sport.

: Kolesarji! Maribor, drugo naj-večje mesto v Sloveniji, še nima slo-venskega kolesarskega društva, čeprav se nahaja tu obilo dobrih kolesarjev. Čas je torej, da odpomoremo temu nedostatku ter ustanovimo v Mariboru slovensko kolesarsko društvo. V ta namen pozivljamo vse kolesarje in prijatelje kolesarskega sporta, da se udeležijo v ponedeljek, 20. t. m. ob 20. uri tozadavnega prvega sestanka v Narodnem domu. Več kolesarjev.

: Graški »Šturm« v Splitu. Dne

12. t. m. se je vršila v Splitu nogo-metna tekma med graškim »Šturmom« in splitskim »Hajdukom«. Rezultat 3:0 v korist »Šturma«.

: »Varaždin«-»Hirija«. Na nogo-metni tekmi med varaždinskim šport-nim klubom in ljubljansko »Hirijo« je zmagala zadnja z 6:0. Polčas 4:0.

Razno in humor.

Samomor štiriletnega deteta. V francoskem mestecu Choisy le Roi je zmanjkal iz rodbinske hiše štiriletni otrok Roger. Pred odhodom je izjavil malček, da izvrši samomor, ker so ga starši po krivem kaznovali. Starši so ga zaman iskali, vendar se jim je zdelo neverjetno, da bode mali sinko resno izvršil svojo namero. Ko je pa neki ribič potegnil iz reke Seine truplo, identično z malim Rogerom, se je izkazalo, da se dete ni šaljilo. Dogodek je zbudil največjo pozornost, ker spada ta samomor med največje redkosti.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Mala oznanila.

Proda se dobro ohranjene vinske sode. Vlahovič, Ale-ksandrova cesta 38. 500 3-3

Mobilovano mesečno so-bo išče stalno nameščen gospod za takoj ali pa vsaj s 15. septembrom, če mogoče bolj v sredini mesta. Po-rudbe pod »Soba« na pravo tega lista.

Pristopajte

Jugoslav. Matlici!

Restavracija Narodni dom

privedi

dne 18. septembra

koncert

Vstopnina prosta

Dobrovoljni prispevki se po-birajo za »Dijaško kuhinjo«.

Za obilen obisk se priporoča

Hinko Kosič
restavrater

505

3-2

Benzin,
petrolej,
gonilno olje,

strojno olje,
cilindrovno olje,
tovo! mast,

dobavlja promptno

kolomaz,
vazelin,
olje in mast za usnarje

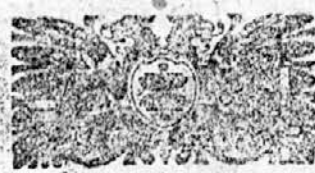
„Mineralna rafinerija“ Dravograd

Dopise na centralo v Mariboru.

12-7

Telefon šte. 30.

Brzjavi: Rafinerija.

Mariborska tiskarna

d. d.

(lastnica tiskarn Kralik in Rabič)

priporoča

vsakovrstne tiskovine, vizitnice, pro-grame, lepake, letake, vabila itd. itd.

Kljub jako zvišanim cenam pri delavskih mezdah, se cene za izdelke niso razmeroma tako zvišale.